

Tapmıram izini yanına gəlim...

Category: Goşgular, Kitapcy

написано kitapcy | 23 январа, 2025

Tapmıram izini yanına gəlim... TAPMIRAM IZINI YANINA GƏLİM...

Gilə Əli qızı Rzayeva – 1976-cı il martın 3-də Laçın rayonunun Alxaslı kəndində anadan olub. Hələ kiçik yaşlarından şeir yazmağa başlayıb, istedadı ilə yaşadlarından seçilib.

Şeirləri ilk dəfə «Ziya», «Təhsil» və «Şərqin səsi» qəzetlərində işıqüzü görüb.

Daha sonra isə bir sıra müxtəlif qəzetlərdə, «Zirvə» poeziya antologiyasında çap olunub.

«Sevgi nəğmələri» adlı ilk şeirlər Tapmıram izini yanına gəlim kitabı 2001-ci ildə – 25 yaşında işıqüzü görüb.

2002-ci ildə «Bir payız günündə...» adlı ikinci, 2004-cü ildə «Yollarıma yağan yağış» adlı üçüncü şeirlər və hekayələr kitabı «Borçalı» nəşriyyatı tərəfindən nəfis şəkildə çap olunaraq oxucuların ixtiyarına verilib.

Müəllifin oxucularla dördüncü görüşü olan «Xatırla məni» adlı kitabı isə 2008-ci ildə işıq üzü görüb.

Şeirləri geniş oxucu kütləsi tərəfindən böyük maraqla və xüsusi rəğbətlə qarşılanan Gilə Əliqızı 2005-ci ildə Azərbaycan Respublikası «Təhsil» Mərkəzi və «Şərqin səsi» qəzetinin birgə keçirdiyi sorğu və müsabiqənin nəticələrinə əsasən «ABDULLA ŞAİQ» mükafatı ilə təltif olunub, bir az sonra isə «Qızıl Qələm» Media mükafatı laureatı adına layiq görülüb.

Qara bəxtinə ağlayır,
Taleyim Qarabağ kimi.
Fələk bol kisədən verib
Dərdi sinəmə dağ kimi.

Yanmışam, qalıbdır külüm,
Yaşamaq olubdur zülüm.
Mənim viranə, boş könlüm
Qalıb bağbansız bağ kimi.

Ömrüm solmuş yarpaq olub,
Bağım tikan,tırpaq olub.
Canım coxdan torpaq olub
Gəzirəm hələ sağ kimi.

* * *

Sənin gedəcəyin başqa yer yoxmu,
Elə hey ağıma gəlırsən mənim.
Gündüzlər dolaşıb fikirlərimdə
Gecələr yuxumu bölürsən mənim.

Yüz qayğımın,yüz dərdimin içində,
Özünü yadıma salırsan mənim.
Xəyalın dayanır gözüm önündə
Özümü-özümüdən alırsan mənim.

Səssiz danışaram xəyallarımla,
Səni şeirimə söz eyləyəyəm.
Eşqini könlümdə odu sönməyən
Ocaq eyləyəyəm, köz eyləyəyəm.

Səni ürəyimdən yerə qoymaram.
Güllü yaz olaram qışına sənin.
Ömürlük kənizin, qulun olaram
Dönüb pərvanə tək başına sənin.

* * *

Bir quşam, qanadım sənsən,
Darıxıram sənin üçün.
Tək arzum, inadım sənsən
Darıxıram sənin üçün.

Ay mənim gecəm,gündüzüm,
Dilimdə ki, şirin sözüm.
Ən sevdiyim,iki gözüm
Darıxıram, sənin üçün.

Ocaq mənəm,közüm sənsən,

Son mənzilim, izim sənsən.
Varlığım sən, özüm sənsən
Darıxıram, sənin üçün.

Eşqindən kürəm, dəliyəm,
Həsrətin odu, külüyəm.
Bilki, mən sənsiz ölüyəm
Darıxıram, sənin üçün.

Dağlarda duman, çənimsən,
Bağlarda barım, dənimsən.
Harda olsan, sən mənimsən
Darıxıram, sənin üçün.

Qışım sənlə bahar olub,
Sevdan müjdə, nübar olub.
Sənsiz könlüm qubar olub
Darıxıram, sənin üçün.

Sevdasıyla ovunduğum,
Ocağından od aldığım.
Ay könlünə sığındığım
Darıxıram, sənin üçün.

* * *

Kaş uca dağlar başında,
Sürünən duman olaydım
Kaş ümitsiz könüllərə
Süzülən güman olaydım.

Yar yolunda cəfa olub,
Eşqə zinət vəfa olub.
Kaş möcüzə şəfa olub
Dərdlərə dərman olaydım.

Dünya dönür öz dəmində,
Ömür keçir sitəmində.
Kaş fələyin qələmində

Yazılan fərman olaydım.

* * *

Günlər keçir, aya çatır,
Gedirəm ilimə sarı.
Qürbətdən Vətən olmayır
Gedirəm elimə sarı.

Mən tərki-diyar olmuşam.
Hüznə ixtiyar olmuşam,
Mən səyyahi-yar olmuşam
Gedirəm çölümə sarı.

Dağlarda çəni çağırır,
Saçlarda dəni çağırır.
Torpaqda məni çağırır
Gedirəm ölümə sarı.

* * *

Göylər qədər təmiz olan,
Baxışına aldanmışam.
Mən baharın vaxtsız yağan
Yağışına aldanmışam.

Tapıb Nuhun gəmisini,
Dünya qurub yenisini.
Düşünməyib enişini
Yoxuşuna aldanmışam.

Yer üzü cəlvəli,cəngli,
Gah şeytan,gah hürri cəngli.
Bu dünyanın əlvan rəngli
Naxışına aldanmışam...

* * *

Mənim gözlərimdə bir payız fəslə,
Sənin gözlərində güllü bahar var.
Mən eşqin yüz illik qulu, köləsi

Səndə sevda adlı təzə nübar var.

Dünya bir şeytandır, şərdir cəlvəsi,
Tələdir, tuzaqdır nazı, işvəsi.
Sənin ürəyində eşqin həvəsi
Mənim ürəyimdə dərd var, qubar var.

Göy üzü qarışar, buludlar ağlar,
Dumanlı, çənlidir zirvəli dağlar.
Sənin torpağında bəhrəli bağlar
Mənim torpağımda neçə cadar var...

* * *

Ömrü başa yetirdim,
Ayrılığın izində.
Dərdlərimi bişirdim
Ürəyimin közündə.

Çəməndən gül dərmədim
Dərib çələng hörmədim,
Mən mərhəmət görmədim
Bu dünyanın gözündə.

Kim dəyişər cahanı,
Bəxdini seçən hanı.
Tanıdım bu dünyanı
Aqillərin sözündə...

* * *

Gözü qara, dili laldır,
Səssiz, soraqsız gecənin.
Yoxdur, ayı, ulduzu da
Nursuz, çıraqsız gecənin.

Yaddaşıma izi tutub,
Həsrətimi sözü tutub.
Ürəyimi buzu tutub
Odsuz, ocaqsız gecənin.

Ulduzu dəymir, gözümə,
İşıqı düşmür, izimə.
Sübhü açılmır, üzümə
Ucsuz-bucaqsız gecənin...

* * *

Mən öz içimdə dustağam,
Göy uzun görə bilmirəm.
Eşqin çiçəkli bağından
Bir çələng hörə bilmirəm.

Nədir sevgi,nədir loğman,
Tək sevgidir dərdə dərman.
Mən sevgidən güclü fərman
Bir qanun,törə bilmirəm.

Dərd şeir olub dilimdə,
Ötüb keçir illərim də.
Öz yurdumda,öz elimdə
Ömrümü sürə bilmirəm...

* * *

Mən sənə dağ oldum ucadan uca,
Zirvəmə ələnən qar, olmadın ki.
Xalı tək önünə sərdim könlümü
Sən mənə eşq adlı var, olmadın ki.

Döndü əzbərimə dilimdə adın,
Duymadım sözünü doğmanın,yadın.
Gedib buz eylədin bu eşqin odun
Sənən ocağıma qor, olmadın ki.

Sussuz boz çöl idin mən caya döndüm,
Sən zülmət gecəydin, mən aya döndüm.
Mən sənin eşqindən Leylaya döndüm
Sən mənə Məcnun tək yar, olmadın ki...

* * *

Bitibdir düz yollarım,
Qalan yoxuşlarımdır.
Dərdə ürək göynəyir
Dolan baxışlarımdır.

Dərdə kəniz, qulam mən
Bir dumanlı yolam mən
Bulud kimi dolan mən
Yağan göz yaşlarımdır.

Könlü sək-səkəliyəm,
Şübhəliyəm,şəkliyəm
Eşqin həsrət şəkliyəm
Şeir naxışlarımdır...

* * *

Geyinmişəm, qəmdən libas
Üstümə həsrət biçmişəm..
Fələyin acı şərbətin
Qaldırıb çoxdan içmişəm. .

Elə dərd süzür dilimdən,
Laçınım gedib əlimdən.
Nə qalıb, yanmış külümdən,
Mən elə hey, dərd çəkmişəm.

Bu ocağı kim söndürüb,
Söndürüb, külə döndərib.
Ağrıları kim göndərib,
Mən də, bəxtimə seçmişəm...

* * *

Mən sevdanın xoş üzünü,
Bilmədim ki, səndən sonra.
Doya-doya yaşamadım
Gülmədim ki, səndən sonra.

Daşa saldın izlərimi,

Şeir etdin sözlərimi.
Ağlar qalan gözlərimi
Silmədim ki, səndən sonra.

Qarışdım yalan, düzümə,
Yandım, alışdım közümə.
Sən getdin, mənə özümə
Gəlmədim ki, səndən sonra.

Bir yanıqlı bəstə oldum,
Şur oldum, şikəstə oldum.
Həsəratindən xəstə oldum
Ölmədim ki, səndən sonra...

* * *

Kəsib bütün yolumu,
Fələk durub qəsdimə.
Qoyun məni məzara,
Torpaq atın üstümə.

Bükülübdür varağım,
Kəsilibdir sorağım.
Elə yanıb ocağım
Kor olmuşam tüstümə.

Bağrım oyuq-oyuqdur,
Bir yelkənsiz qayıqdır.
Bu bahar nə soyuqdur
Üşüyürəm istimə...

* * *

* * *

Kim sevər mənim tək, kim sevər səni,
Uca dağlarına duman eyləyər.
Bütün ümidini sənə bağlayıb
Ömrünə, gününə güman eyləyər.
Kim səni nəfəsi, havası sanar,

Dərdinin əlacı, davası sanar.
Kim səni məskəni, yuvası sanar
Sözünü pozulmaz fərman eyləyər.
Kim səni ünvanı, adı eyləyib,
Kim səni ağzının dadı eyləyib.
Kim səni ocağı, odu eyləyib
Sevdanı dərdinə dərman eyləyər.

* * *

Xəstə yatağında səndən uzaqda,
Bir günüm uzanıb bir ilə dönüb.
Sənin həsrətindən alışıan könlüm
Nə yanıb biryolluq, nə külə dönüb.
İtmişəm özüm də mən ilim-ilim,
Tapmıram izini yanına gəlim.
Səninlə gül açan ilk bahar könlüm
Sənsiz xarabalıq boş çölə dönüb.
Mənə təsəllisən yuxularımda,
Səbəbsən, ümitsən xəyallarımda.
İndi şəhərim də, doğmalarım da
Sənsiz özgələşib, yad elə dönüb...

Gilə ƏLİQIZI. Goşgular